

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 28ης Νοεμβρίου 1989 *

Στην υπόθεση C-379/87,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court του Δουβλίνου προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Anita Groener

και

Minister for Education and the City of Dublin Vocational Education Committee,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 3 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Ο. Due, πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, Κ. Ν. Κακούρη, F. A. Schockweiler και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon

γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Groener, εκπροσωπούμενη από τον solicitor John A. Reidy και, κατά την προφορική διαδικασία, από τον δικηγόρο F. Clarke, SC,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- η ιρλανδική κυβέρνηση και η City of Dublin Vocational Education Committee, εκπροσωπούμενες από τον L. J. Dockery, Chief State Solicitor, και, κατά την προφορική διαδικασία, από τους δικηγόρους R. Nesbitt και H. A. Whelehan,
- η γαλλική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον πληρεξούσιό της R. de Gouttes και, κατά την προφορική διαδικασία, από τον πληρεξούσιό της M. Giacomini,
- η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την K. Banks, μέλος της νομικής της υπηρεσίας,

αφού έλαβε υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 9ης Μαρτίου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με Διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 1987 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Δεκεμβρίου 1987, το High Court του Δουβλίνου υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 3 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), προκειμένου να κριθεί αν εθνική νομοθεσία που εξαρτά τον διορισμό σε μόνιμη θέση καθηγητή με πλήρες ωράριο στα δημόσια ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσης από την απόδειξη επαρκούς γνώσεως της ιρλανδικής γλώσσας συμβιβάζεται προς τις ανωτέρω διατάξεις.
- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο δίκης μεταξύ της Groener, ολλανδής υπηκόου, αφενός, και του ιρλανδού Υπουργού Παιδείας (στο εξής: υπουργός) και της City of Dublin Vocational Education Committee (επιτροπής επαγγελματικής εκπαίδευσης της πόλεως του Δουβλίνου, στο εξής: CDVEC), αφετέρου. Η σχετική διαφορά γεννήθηκε με την άρνηση του υπουργού να διορίσει την Groener σε μόνιμη θέση καθη-

γυτή καλών τεχνών με πλήρες ωράριο (Lecturer 1 Painting) υπό τη CDVEC, μετά την αποτυχία της ενδιαφερομένης στην εξέταση που είχε ως σκοπό την αξιολόγηση των γνώσεών της στην ιρλανδική γλώσσα.

- 3 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά το άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2, του Vocational Education Act (νόμου για την επαγγελματική εκπαίδευση) του 1930, απαιτείται υπουργική έγκριση όσον αφορά τον αριθμό, τα προσόντα, την αμοιβή και τον διορισμό όλου του προσωπικού των Vocational Education Committees (επιτροπών επαγγελματικής εκπαίδευσης). Ο υπουργός, ασκώντας τις σχετικές αρμοδιότητές του, θέσπισε, μεταξύ άλλων, δύο διοικητικά μέτρα.
- 4 Πρώτον, από το υπόμνημα V7, που ισχύει από 1ης Σεπτεμβρίου 1974, προκύπτει ότι η αρμόδια επιτροπή δεν μπορεί να προβεί σε διορισμούς σε μόνιμες θέσεις με πλήρες ωράριο εντασσόμενες σε ορισμένους τομείς διδασκαλίας, μεταξύ των οποίων ιδίως η διδασκαλία των καλών τεχνών, παρά μόνον αν ο διοριζόμενος είναι κάτοχος του Cearad-Teastas Gaeilge (πιστοποιητικού επαρκούς γνώσεως της ιρλανδικής γλώσσας) ή διαθέτει ισότιμο προσόν αναγνωριζόμενο από τον υπουργό. Με το εν λόγω υπόμνημα ο υπουργός διατήρησε επίσης τη δυνατότητα να απαλλάσσει από την υποχρέωση γνώσεως της ιρλανδικής τους υποψηφίους υπηκόους χωρών εκτός της Ιρλανδίας, στην περίπτωση που δεν υφίστανται άλλοι υποψήφιοι διαθέτοντες όλα τα απαραίτητα για την οικεία θέση προσόντα.
- 5 Δεύτερον, στις 26 Ιουνίου 1979, ο υπουργός εξέδωσε την εγκύκλιο 28/79. Από τις παραγράφους 2 και 3 της εγκυκλίου αυτής συνάγεται ότι για τις θέσεις βοηθού καθηγητή και καθηγητή πρέπει να προτιμώνται οι υποψήφιοι που διαθέτουν τα απαιτούμενα προσόντα και είναι κάτοχοι του Cearad-Teastas Gaeilge. Από τους υποψηφίους αυτούς, που δεν είναι κάτοχοι του εν λόγω πιστοποιητικού, μπορεί να απαιτηθεί να υποβληθούν σε ειδική εξέταση των ιρλανδικών συνιστάμενη σε προφορική δοκιμασία (στο εξής: εξέταση). Οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι μπορούν να διοριστούν ως μόνιμοι ή έκτακτοι με πλήρες ωράριο, μόνον αφού επιτύχουν στην εξέταση αυτή. Στην παράγραφο 5 αυτής της εγκυκλίου διευκρινίζεται ότι διατηρούν την ισχύ τους οι διατάξεις του υπομνήματος V7 που προβλέπουν δυνατότητα εξαιρέσεων από την απαίτηση γλωσσικών γνώσεων ελλείψει άλλων υποψηφίων με πλήρη προσόντα.
- 6 Τον Σεπτέμβριο 1982, η Groener προσελήφθη ως έκτακτη καθηγήτρια καλών τεχνών με μειωμένο ωράριο στο College of Marketing and Design του Δουβλίνου που υπά-

γεται στη CDVEC. Τον Ιούλιο 1984, έθεσε υποψηφιότητα για μόνιμη θέση καθηγητή καλών τεχνών με πλήρες ωράριο στο εν λόγω κολέγιο. Επειδή δεν ήταν κάτοχος του Ceard-Teastas Gaeilge, η Groener ζήτησε εξαίρεση που δεν της χορηγήθηκε. Η άρνηση αυτή στηρίχθηκε στο γεγονός ότι υπήρχαν άλλοι υποψήφιοι με πλήρη προσόντα για την εν λόγω θέση. Ο υπουργός δήλωσε πάντως ότι θα ενέκρινε τον διορισμό της ενδιαφερομένης, εφόσον αυτή πετύχαινε στην προαναφερθείσα εξέταση.

- 7 Η Groener, αφού παρακολούθησε μαθήματα διαρκείας τεσσάρων εβδομάδων για αρχαρίους υπό την αιγίδα του Gael Linn Institute, έλαβε μέρος, κατά τη διάρκεια της τελευταίας εβδομάδας των μαθημάτων αυτών, ανεπιτυχώς στην εν λόγω εξέταση.
- 8 Τα διαβήματα στα οποία προέβη στη συνέχεια τόσο η Groener, όσο και το κολέγιο — ο εργοδότης της — προκειμένου να καταστεί δυνατή η πρόσληψή της για το ακαδημαϊκό έτος 1985/1986 ως συμβασιούχου έκτακτης καθηγήτριας με πλήρες ωράριο ή να της χορηγηθεί εξαίρεση από την υποχρέωση αποδείξεως γνώσεως της ιρλανδικής, δεν έφεραν αποτέλεσμα.
- 9 Η Groener κίνησε τότε τη διαδικασία του «judicial review» (δικαστικού ελέγχου) ενώπιον του High Court του Δουβλίνου, κατά του υπουργού και της CDVEC, υποστηρίζοντας ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο υπόμνημα V7 και στην εγκύκλιο 28/79 είναι αντίθετες προς το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΟΚ και τις διατάξεις του κανονισμού 1612/68.
- 10 Το High Court του Δουβλίνου, θεωρώντας ότι η προσφυγή αυτή έθετε ορισμένα ζητήματα ερμηνείας των εν λόγω διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, υπέβαλε στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
 - « 1. Σε περίπτωση κατά την οποία νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις επιβάλλουν ως προϋπόθεση για την πρόσληψη σε συγκεκριμένη θέση σε ένα κράτος μέλος το να έχει ο υποψήφιος επαρκή γνώση μιας από τις δύο επίσημες γλώσσες αυτού του κράτους μέλους, την οποία οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών κανονικά δεν γνωρίζουν, αλλά θα έπρεπε να μάθουν με μόνο σκοπό να πληρούν την προϋπόθεση αυτή, έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου την έννοια ότι εφαρμόζεται στις διατάξεις αυτές για τον λόγο ότι το μοναδικό ή κύριο αποτέλεσμά τους είναι να στερούν από τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών τη δυνατότητα να αναλάβουν την προσφερόμενη εργασία;

2. Πρέπει, για την ερμηνεία της εκφράσεως “ φύση της προς πλήρωση θέσεως ” του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, να ληφθεί υπόψη η πολιτική του ιρλανδικού κράτους κατά την οποία τα άτομα που κατέχουν τη θέση πρέπει να γνωρίζουν καλώς την ιρλανδική γλώσσα, εφόσον η γνώση αυτή δεν απαιτείται για την άσκηση των καθηκόντων τα οποία συναρτώνται προς τη θέση αυτή;
 3. 1) Έχει ο όρος “ δημόσια τάξη ” του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ την έννοια ότι καλύπτει την πολιτική που ακολουθεί το ιρλανδικό κράτος για να στηρίξει και να ενισχύσει τη θέση της ιρλανδικής γλώσσας ως της πρώτης επίσημης γλώσσας;
 - 2) Αν ο όρος αυτός έχει όντως αυτή την έννοια, αποτελεί τότε περιορισμό που δικαιολογείται βάσει της πολιτικής αυτής η επιβολή στα άτομα που ζητούν να διοριστούν σε θέσεις καθηγητών σε σχολές επαγγελματικής εκπαίδευσεως στην Ιρλανδία και δεν είναι κάτοχοι του An Ceard-Teastas Gaeilge της υποχρεώσεως να υποβληθούν σε ειδική εξέταση που αφορούσε την ιρλανδική γλώσσα, προκειμένου να αποδείξουν στο Υπουργείο Παιδείας ότι κατέχουν την ιρλανδική; »
- 11 Στην έκθεση για την επ’ ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης, η διαδικασία, καθώς και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω, παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.
- 12 Πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1612/68 ορίζει ότι δεν εφαρμόζονται οι εθνικές διατάξεις ή διοικητικές πρακτικές κράτους μελών « οι οποίες, αν και εφαρμόζονται ανεξαρτήτως ιθαγενείας, έχουν ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό ή αποτέλεσμα να αποκλείουν τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών από την προσφερομένη απασχόληση ». Στο τελευταίο εδάφιο της διατάξεως αυτής διευκρινίζεται εντούτοις ότι η εν λόγω διάταξη « δεν αφορά τους όρους τους σχετικούς με τις απαιτούμενες γλωσσικές γνώσεις λόγω της φύσεως της προς πλήρωση θέσεως εργασίας ».
- 13 Από τη δικογραφία προκύπτει συναφώς ότι η υποχρέωση αποδείξεως της γνώσεως της ιρλανδικής που επιβάλλεται από τις εν λόγω εθνικές διατάξεις εφαρμόζεται αδια-

κρίτως στους Ιρλανδούς και τους λοιπούς κοινοτικούς υπηκόους, με επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ενδεχομένως προβλέπονται για τους υπηκόους των λοιπών κρατών μελών.

- 14 Επειδή οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση των γλωσσικών απαιτήσεων που δικαιολογούνται από τη φύση της θέσεως εργασίας, πρέπει να εξεταστεί καταρχάς το δεύτερο ερώτημα του εθνικού δικαστηρίου που αφορά, κατ' ουσία, το ζήτημα αν μόνιμη θέση καθηγητή καλών τεχνών με πλήρες ωράριο στα δημόσια ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι θέση της οποίας η φύση μπορεί να δικαιολογήσει την απαίτηση γνώσεως της ιρλανδικής γλώσσας.
- 15 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η διδασκαλία των καλών τεχνών, όπως και η διδασκαλία των περισσότερων μαθημάτων που διδάσκονται στις δημόσιες σχολές επαγγελματικής εκπαίδευσης, παρέχεται κατά βάση, αν όχι αποκλειστικά, στην αγγλική γλώσσα. Από αυτό συνάγεται, όπως προκύπτει και από τη διατύπωση του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος, ότι η γνώση της ιρλανδικής γλώσσας δεν είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των ειδικών καθηκόντων που συνδέονται με την εν λόγω διδασκαλία.
- 16 Η διαπίστωση αυτή δεν αρκεί πάντως, από μόνη της, για να καταστήσει δυνατό στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει αν η υπό κρίση απαίτηση γλωσσικών γνώσεων δικαιολογείται « από τη φύση της προς πλήρωση θέσεως εργασίας », υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του προαναφερθέντος κανονισμού 1612/68.
- 17 Για να κατανοηθεί το περιεχόμενο του δεύτερου ερωτήματος πρέπει να υπογραμμιστεί, καταρχάς, η ιδιάζουσα από γλωσσικής απόψεως κατάσταση της Ιρλανδίας, όπως εκτίθεται στη δικογραφία. Δυνάμει του άρθρου 8 του « Bunreacht na hEireann » (Συντάγματος της Ιρλανδίας):

« 1) Η ιρλανδική γλώσσα ως εθνική γλώσσα είναι η πρώτη επίσημη γλώσσα του κράτους.

2) Η αγγλική γλώσσα αναγνωρίζεται ως δεύτερη επίσημη γλώσσα του κράτους.

- 3) Ο νόμος μπορεί εντούτοις να επιβάλει την αποκλειστική χρήση μιας από τις ανωτέρω γλώσσες για ένα ή περισσότερους κρατικούς σκοπούς, οποιοδήποτε και αν είναι αυτοί, στο σύνολο της επικράτειας ή σε οποιοδήποτε μέρος της. »
- 18 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, μολονότι η ιρλανδική γλώσσα δεν ομιλείται από το σύνολο του ιρλανδικού πληθυσμού, η πολιτική των ιρλανδικών κυβερνήσεων από πολλών ετών είχε ως αντικείμενο όχι μόνο την υποστήριξη, αλλά και την προώθηση της χρήσεως της γλώσσας αυτής ως μέσου εκφράσεως της εθνικής ταυτότητας και του εθνικού πολιτισμού. Για τον λόγο αυτό, τα μαθήματα ιρλανδικής είναι υποχρεωτικά για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας και προαιρετικά για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η υποχρέωση των καθηγητών των δημοσίων σχολών επαγγελματικής εκπαίδευσης να έχουν ορισμένες γνώσεις ιρλανδικής γλώσσας περιλαμβάνεται στα μέτρα που θέσπισε η ιρλανδική κυβέρνηση στο πλαίσιο της πολιτικής αυτής.
- 19 Οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται στην άσκηση πολιτικής που αποβλέπει στην προάσπιση και προώθηση της γλώσσας κράτους μέλους που είναι συγχρόνως εθνική γλώσσα και πρώτη επίσημη γλώσσα του. Εντούτοις, η εφαρμογή της πολιτικής αυτής δεν πρέπει να θίγει θεμελιώδεις ελευθερίες, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων. Επομένως, οι απαιτήσεις που επιβάλλουν τα μέτρα εφαρμογής της πολιτικής αυτής δεν πρέπει, σε καμιά περίπτωση, να είναι δυσανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και ο τρόπος εφαρμογής τους δεν πρέπει να συνεπάγεται διακρίσεις σε βάρος των υπηκόων των λοιπών κρατών μελών.
- 20 Ενόψει της εφαρμογής της πολιτικής αυτής, πρέπει να αναγνωριστεί η σημασία της εκπαίδευσης. Πράγματι, οι καθηγητές επιτελούν σημαντικό ρόλο όχι μόνο με τη διδασκαλία που παρέχουν, αλλά και με τη συμμετοχή τους στην καθημερινή ζωή του σχολείου και τις προνομιούχες σχέσεις που διατηρούν με τους μαθητές τους. Στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι παράλογο να απαιτούνται από αυτούς ορισμένες γνώσεις της πρώτης εθνικής γλώσσας.
- 21 Η προβλεπόμενη για τους καθηγητές απαίτηση επαρκούς γνώσεως της γλώσσας αυτής, εφόσον το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων δεν είναι δυσανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, πρέπει να θεωρηθεί ως προϋπόθεση που αντιστοιχεί στις γνώσεις

που απαιτούνται από τη φύση της προς πλήρωση θέσεως εργασίας υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τελευταία περίπτωση, του κανονισμού 1612/68.

- 22 Πρέπει να παρατηρηθεί, εξάλλου, ότι, σε περίπτωση που οι εθνικές διατάξεις προβλέπουν δυνατότητες εξαιρέσεως από την εν λόγω απαίτηση γλωσσικών γνώσεων, όταν κανείς άλλος υποψήφιος με πλήρη προσόντα δεν έθεσε υποψηφιότητα για την προς πλήρωση θέση, το κοινοτικό δίκαιο απαιτεί η εξουσία χορηγήσεως εξαιρέσεων να μην ασκείται από τον υπουργό κατά τρόπο συνεπαγόμενο διακρίσεις.
- 23 Εξάλλου, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων καλύπει την επιβολή της υποχρέωσης κτήσεως των εν λόγω γλωσσικών γνώσεων στην εθνική επικράτεια. Η αρχή αυτή συνεπάγεται, εξάλλου, ότι οι υπήκοοι των λοιπών κρατών μελών έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάζονται εκ νέου στην προφορική εξέταση, στην οποία απέτυχαν, όταν υποβάλλουν εκ νέου υποψηφιότητα για θέση βοηθού καθηγητή ή καθηγητή.
- 24 Στο δεύτερο ερώτημα προσήκει, επομένως, η απάντηση ότι η μόνιμη θέση καθηγητή με πλήρες ωράριο στα δημόσια ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσεως αποτελεί θέση της οποίας η φύση μπορεί να δικαιολογήσει την απαίτηση γλωσσικών γνώσεων, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τελευταία περίπτωση, του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, εφόσον η εν λόγω απαίτηση γλωσσικών γνώσεων εντάσσεται στο πλαίσιο πολιτικής προωθήσεως της εθνικής γλώσσας που είναι συγχρόνως η πρώτη επίσημη γλώσσα και εφόσον η απαίτηση αυτή εφαρμόζεται κατά τρόπο αναλογικό και μη συνεπαγόμενο διακρίσεις.
- 25 Ενόψει της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η ιρλανδική και η γαλλική κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με Διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 1987 το High Court του Δουβλίνου, αποφαινεται:

Η μόνιμη θέση καθηγητού με πλήρες ωράριο στα δημόσια ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσεως αποτελεί θέση της οποίας η φύση μπορεί να δικαιολογήσει την απαίτηση γλωσσικών γνώσεων, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τελευταία περίπτωση, του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, εφόσον η εν λόγω απαίτηση γλωσσικών γνώσεων εντάσσεται στο πλαίσιο πολιτικής προωθήσεως της εθνικής γλώσσας που είναι συγχρόνως η πρώτη επίσημη γλώσσα και εφόσον η απαίτηση αυτή εφαρμόζεται κατά τρόπο αναλογικό και μη συνεπαγόμενο διακρίσεις.

Due

Slynn

Κακούρης

Schockweiler

Zuleeg

Koopmans

Mancini

Joliet

O'Higgins

Moitinho de Almeida

Grévisse

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Νοεμβρίου 1989.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος

O. Due